

Ankara Dar Geliyor

– Mustafa Kara · 01 Şubat 2019

Ankara dar geliyor
Herkes sığıdı koca şehre
Ben sığamadım.
Avazım çıktığıınca
Çığlık çığlığa haykirasım var.
Sonra
Her şeyin
Gelmişine geçmişine sövesim
Gözyaşlarımı kurutmak için
Yapraklarını dökmüş
Koca çınarın dallarına esasım var...

*

Geceler anlamını yitirdi
Ne yastık
Ne yatak
Teselli etmez ne de yorgan
Akşamdan sabahı beklerim.
Gün ağarsa da
Yine karanlık sokaklar.
Yüreğim açmış isyan bayrağını
Kendine terörist.
Çıktı düşüncelerim ayyuka
Beynim karıncalanıyor.
Kaldırdım başımı
Sarkan ışık da benim kadar bezgin
Süzülür küf kokulu odama.
Ne varsa içimde
Asıp tavana
Vurdum kendimi
Bir ayağım çukurda
Ankara sokaklarına...

*

Isırmaktan kan oturdu dudaklarıma
Sinirlerim uyuştu
Kelamlarım dilsiz

Kıramazlar iki lafın belini
Tanıyamaz oldum kendimi
Çaresiz
Başboş
Dolanır dururum
Ankara sokaklarında...

*

Kederdeyim
Hüzünler başucu kitabım.
İçim içime sığmaz
Ayaklanıyor ayaklarım.
Çizecek rotam yok
Döner dururum kendi etrafımda.
Ölmeden öldürdüler
Ruhum bedeni terk etmiş
Yaşayamam onsuz
Enkaz yığınıyım.
Yatmadan musallaya
Diri diri mezara giresim var...

Mustafa KARAAHMETOĞLU
31.01.2018

Şiirime ses olan değerli dost Semra Öktem Avcı'ya en kalbi teşekkürlerimle...